

O Budulínkovi

Žila jednou jedna babička a dědeček a ti měli svého Budulínka. Každý den chodívali do práce a Budulínek zůstával doma sám. Babička mu pokaždé říkala: „Buď hodný, Budulínku, hezky si hraj a nikomu neotvírej! Navařila jsem ti hodně hrášku, ten máš přeci ze všeho nejraději. Dala jsem ti ho do pece.“

Budulínek si hrál, jak mu babička nařídila a když na něj přišel hlad, otevřel pec a s chutí se pustil do hrášku. V tu chvíli přišla liška ryšavá a Budulínka prosila: „Budulínku, dej mi trochu hrášku, povozím tě na ocásku.“

Budulínek lišce dát nechtěl. Ale liška ho tuze prosila: „Budulínku, dej mi trochu hrášku, povozím tě na

ocásku! Pojedeme po lavici, pojedeme po světnici.“

Protože se Budulínek najedl dosyta a ještě mu něco zbylo, lišce otevřel, přistrčil jí talíř a povídá: „Tady máš a jez!“

Liška hrášek snědla, Budulínka vzala na ocásek a vozila ho po lavici, vozila ho po světnici, poté s ním vyběhla na silnici, ze silnice do polí, z polí do lesa a tam šup do liščí nory!

Když babička s dědečkem přišli domů, Budulínek ve světničce nebyl. Marně ho hledali, ale Budulínka nikde nenašli. Babička plakala a neustále naříkala. Dědeček se na ní nemohl dívat, zval housličky, babičce dal bubínek a šli Budulínka hledat.

Došli až do hustého lesa a tam uviděli liščí noru. Zdálo se jim, že tam slyší Budulínka plakat. Dědeček zbystril, rychle naladil housličky babička zase bubínek a oba začali hrát a zpívat písničku: „Máme doma housličky a pěkný bubínek, jsou tam tři lištičky a náš Budulínek.“

Starou lišku to rozzlobilo, a proto mladé lišce řekla: „Jdi a vyřid' jim, ať přestanou hrát, že mě bolí hlava!“ Mladá liška vystrčila ven hlavu, dědeček toho využil, chňapl ji a strčil ji do pytle!

S nadšením že malou lišku chytili, hráli a zpívali dál: „Máme doma housličky a pěkný bubínek, jsou tam dvě lištičky a náš Budulínek.“

To starou lišku velmi rozhněvalo a poslala ven druhou lištičku: „Jdi a vyřid' jim, ať přestanou hrát, že mě bolí hlava!“ Druhá lištička také vytáhla hlavu ven, dědeček neotálel a šup s ní do pytle!

A začali hrát potřetí: „Máme doma housličky a pěkný bubínek, je tam jedna lištička a náš Budulínek.“ To už se liška rozhodla, že se půjde sama podívat, když se ani jedno z nezbedných dětí nevrátilo.

Vystrčila hlavu z nory, dědeček ji čapnul a strčil ji do pytle, ten zavázal a Budulínka vytáhl z nory ven. Ten byl uplakaný a slíbil dědečkovi a babičce, že už bude poslušný a nikomu otvírat nebude. Dědeček s babičkou byli tak šťastní, že mají svého Budulínka zpátky, že mu samou radostí odpustili.

A jak si poradil děda s liškami? Hodil pytel na zem a liškám vyprášil jejich kožichy pořádným proutkem. Poté pytel rozvázal, lišky z něj vyskočily a velkou rychlostí utíkaly pryč.